שערוריות

עוד פעם - ודי

כבר לפני חמשה שבועות הגיעה לארץ הידיעה כי קבוצת הכדורגל ההונגרית דוז'א (אויפשט), העורכת סיור במרחב נענתה, להזמנת מכבי חיפה והסכימה לערוך כמה משחקים בארץ. מאחר שביקורה של קבוצת כדורגל הונגרית, אפילו אם איננה בין קבוצות הצמרת בארצה, הוא מאורע ספורטאי ראשון במעלה, התקבלה הבשורה בשביעות רצון כללית, למרות העובדה שהכדורגל בארץ נמצא לאחרונה בשפל המדרגה.

השערוריה החלה כשקבוצת מכבי חיפה סנתה אל התאחדות הכדורגל וביקשה ממנה לאפשר לקבוצה ההונגרית להתמודד עם נבחרת ישראל. היתה זו דרישה אבסורדית, ביחוד נוכח לקח הנסיון המר, במשחק הנבחרת נגד קבוצת אוסטריה מוינה. אולם מכבי חיפה עמדה על דרישתה בתוקף. כי רק משחק של נבחרת ישראל, אפילו אם זה רק שלם ללא גוף אחריו. מושך מספר מבקרים מכסימלי.

הדיונים והויכוחים נמשכו זמן רב. ה־שבוע הודיעה ההתאחדות על הסכמתה ל־משחק הנבחרת, למרות שנבחרת כזאת אינה קיימת כלל, ואינה יכולה לקום בזמן קצר. השיקולים היו ברורים. סירוב של הנהלת ההתאחדות להרשות את המשחק, עלול היה לפוצץ את משחקי הליגה בארץ. אנשי מכבי חיפה היו באים אז בטענת איפה ואיפה — „להפועל הרשיתם להביא את אוסטריה לשחק נגד הנבחרת, ולנו לא?"

פחות מכולם היו אנשי הפועל מעוניינים בפיצוץ הליגה, דוקא בשנה בה הם קרובים למטרתם הנכספת — השגת האליפות. ההת־אחדות החליטה להתיר בפעם האחרונה מש־חק נבחרת נגד קבוצה זרה.

בזיון ספורטאי. תחילה היתה נטיה בין אגודות הספורט ועסקני הכדורגל לעו־רר מרד שחקנים, שיסרבו להופיע במשחק. כי במשחק זה יהיה הכבוד לא לשחקן המשחק, אלא לזה שלא שיחק ויטען כי רגליו לא השתתפו בבזיון הזה. אולם אחרי שמרכז הפועל כפה על שחקניו להשתתף במשחק, לא היה עוד טעם במרד. רק כמה שחקנים בעלי מצפון סרבו להופיע, בנמר־קים שונים.

המרד האמיתי היה מרד המאמנים. גם אליעזר שפיגל וגם צבי (דוקטור) ארליך, גילו עמדה נבונה, סירבו לקבל על עצמם את הרכבת הנבחרת, בטענה: „סירבנו ל־קבל עלינו תפקיד סטטיסטי זה, משום ש־

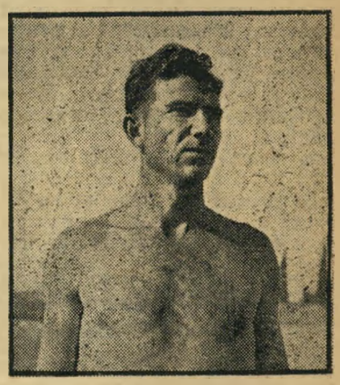

מאמן שפיגל
חכבוד העצמי והסירוב

אין אנו מאמינים כי איש מקצוע בכדורגל, בעל כבוד עצמי, מסוגל לקבל תפקיד מעליב זה."

לאנשי ועדת הליגה של ההתאחדות לא היה ענין בטענות של כבוד עצמי. העס־קנים הרכיבו נבחרת — נבחרת של בזיון לאומי וספורטאי.

כדורגל

מהפכה כללית

בפעם הראשונה מאז קום המדינה, יהיה בחגיגות יום העצמאות השנה תוכן ספור־טאי מרתק. אל תוך החגיגות הכלליות י־שולבו הפעם שני מפגשים בינלאומיים, בין נבחרות הצבא הצרפתי ונבחרות צה"ל בכדורסל ובכדורגל. אם אמנם יתבצע ה־מפעל ויצליח, יהיה זה מפעלו של אדם אחד — אלוף־משנה שמואל סוחר.

גרעין צעיר ובריא. למרות שהת־חרויות תהינה תחרויות צבאיות, מקובל במקרים כאלה לחזק את הנבחרות בשחקנים אזרחיים. גם נבחרת הכדורסל של הצבא הצרפתי, שביקרה בשעתו בארץ, הביאה עמה מספר שחקנים אזרחיים ששיחקו בשו־רותיה. נבחרת הכדורגל של צה"ל תהיה אמנם מבוססת בראש וראשונה על כדורג־לנים המשרתים שירות חובה בצה"ל, אולם מלבדם יגויסו עוד מספר כדורגלנים לשרות מילואים, בו יתאמנו לקראת המיפגש.

המהפכה הגדולה תהיה בשיטת הרכבתה של הנבחרת. תהיה זו נבחרת של צעירים, שהקשיש בהם יהיה כנראה הבלם נח רז־ניק, בן ה־23. לא יהיו שום חישובים אגודתיים או אישיים בקביעת הרכב הנבחרת, ומאחר שהמפעל מאורגן במסגרת הצבא לא יוכלו גם קבוצות הלחץ למיניהן לקבוע את ההרכב.

הבעיה היחידה שהתעוררה היתה בעית נסיעת נבחרת הפועל לארצות־הברית, החלה בדיוק לפני יום העצמאות. למרות שדין ודברים נמשכים עדיין בין מרכז הפועל לבין הצבא, נראה שרק שניים משחקני הפועל ישארו בארץ: סטלמך ואמציה לב־קוביץ, ורק אחרי המשחק ידאג הצבא להסתמם לארצות־הברית. אם יצליח הנסיון, עשוי הוא להעמיד גרעין חדש לנבחרת ישראל — גרעין צעיר ובריא, שיחסל את כל שיטות ההרכבה הפסולות הקודמות.

עושים שטויות

על המשחק שנערך השבת ב־חיפה, בין מכבי תל־אביב לה־פועל חיפה, בו הפסידה הראשונה בתוצאה 0:1, כותב שייע גלזר:

אל תשאלו אותי מה היה השבת בחיפה. זה היה יותר גרוע מהנסיגה בעזה. אני רק רוצה שתדעו שהפעם אני ב־אמת לא אשם בכלום, מפני שבאתי לחיפה לא כמו שחקן. אני רק הייתי הנהג של האוטובוס ש־הביא את השחקנים ל־חיפה. אחרי שג'רי בית־הלוי ראה איזה שטף דם יש לי בקרסול, הוא עצמו אמר שלא כדאי לי לשחק. ישבתי פעם אחת בין הקהל ואני יכול רק להגיד שיותר אני לא אשב אף פעם בקהל, ביחוד כש־הקבוצה שלי מפסידה. זה יותר מעצבן ו־מרגיז מלהיות על המגרש.

לא יכולתי לשבת במקום. הקבוצה שלנו הציגה את אחד המשחקים הגרועים ביותר במשך העונה, והיו לנו די משחקים גרועים השנה. ראיתי באמת שאני חסר להתקפה. בעיטות לשער, כמעט שלא היו, ואלה שהיו, באו מהתקפות שבכלל לא היו מתוכננות. בקיצור, לא היה שמח להסתכל. כשאתה יושב ומסתכל על המשחק מבחוץ, אתה רואה כמה שגיאות השחקנים עושים על המגרש. ואם היתה טלביזיה והשחקנים היו יכולים בעצמם לראות איך הם משחקים, הכל היה נראה אחרת לגמרי.

להפועל חיפה בצדק הגיע לנצח אותנו. כמו שאומרים, זה היה נצחון היסטורי. הם נצחו אותנו רק פעם, לפני שבע־שמונה שנים, וגם זה רק אחרי שהוציאו לנו חמשה שחקנים מהמגרש. עכשיו אני כבר לא יודע אם ניקח את האליפות השנה. בעצם מי צריך את האליפות? אפשר לחשוב שב־אליפות שוכבים כמה אלפים בשביל כל קבוצה.

למען המולדת. ביום ששי בשעה 12 בצהרים, אני מקבל פתאום טלגרמה מהת־אחדות הכדורגל: עליך לבוא ביום א' למש־רדי ההתאחדות, כדי להשתתף בסגל הנב־חרת שתשחק נגד דוז'א, אפילו אם אתה פצוע.

לא שאלו אותי אם אני משוחרר מהעבודה או לא משוחרר — ישר שלחו הזמנה. אבל היות ויש לי שטף דם בקרסול ואני לא יכול לשחק, לא באתי. לכן, בגלל זה שאני לא משתתף בנבחרת, אני מרשה לעצמי בתור שחקן הנבחרת הקודמת להגיד כמה דברים לאלה שהרכיבו את הנבחרת הזאת.

רבותי, אתם עושים שטויות. איך זה אתם לוקחים את שם ישראל ומדביקים אר־תו על קבוצה בלי שום אימונים ובלי שום הרכב, מה זה כאן? הלקח של המשחק נגד אוסטריה היה צריך ללמד אותנו שנבחרת חייבת להיות נבחרת קבועה. אבל אף אחד לא לומד מכשלונות. כל מי שרוצה להרויח מביא איזו קבוצה מחוץ־לארץ, ואנחנו השחקנים צריכים לשחק בשבילם, להתעיף ולשבור את הרגליים.

אילו לפחות זה היה מביא כבוד למדינה, מילא. מה לא עושים למען המולדת? אבל ההפסדים האחרונים האלה מטשטשים את כל ההישגים שנבחרת ישראל השיגה במשך שנים. עוד מעט וכל מיני קבוצות מהעולם, שאף פעם לא מנצחות, יתחילו לעלות ארצה, מפני שרק כאן הן יכולות לנצח איזו שהיא נבחרת לאומית.

הנבואות לא התבדו

השאלה הגדולה שהיתה תלויה מעל איצ־טדיון רמת־גן ביום שלישי השבוע, היתה כמה? לא היה כמעט איש מ־15 אלף הצופים שקיוה לראות נצחון של נבחרת ישראל על קבוצת אויפשט ההונגרית. רוב הצופים אף לא באו לראות את הנבחרת במשחקה. מרכז המשיכה היה משחקם של האורחים מהונ־גריה שהגיעו בבוקרו של אותו יום לארץ.

ואמנם ההונגרים לא הכזיבו. למרות ש־נראו עייפים משורת משחקיהם בתורכיה, הציגו משחק שכמוהו לא נראה מזה שנים בארץ. לא היה זה משחק ראוה. הוא היה חסר אף את הברק המינימלי של קבוצות מקצועיות. אולם הוא היה תכליתי לכל פרטיו. כל אחד מהשחקנים ההונגריים הוא אמן ומאומן במשחקו. מחצית השעה האח־רונה של המשחק, שהסתיים בנצחון ההונ־גרים בשעור 3:0, היתה הצגת כדורגל מוש־למת. הצגה של כדורגל אמיתי וצרוף.

השחקנים התמוטטו. המפתיע ב־משחק, שהחל בהפתעה שעה ששתי הקבו־צות עלו באותה התלבושת על המגרש, היה משחקה של הנבחרת המטולאת של ישראל. למרות ששחקניה לא היו רגלים זה לזה ולא התאמנו כלל, השקיעו את כל כוחותיהם במשחק, הצליחו ללחוץ על ה־שער ההונגרי משך כל המחצית הראשונה.

אולם לאחר המחצית נשברה הקבוצה ש־נשאה את שם נבחרת ישראל. שחקניה התמו־טטו ולא עמדו במבחן. למרות ששחקנים בודדים כמו מנצ'ל, מורדכוביץ' וחודורוב הצטיינו במשחק, היה הסיכום מדאיג מאד. הוא אימת את כל הנבואות השחורות של בזבזו שם הנבחרת לשוא. אלפי הצופים שנטשו את המגרש כרבע שעה לפני תום המשחק, לאחר השער השלישי, בטאו בהפ־גנה זו את דעת כל חובבי הספורט על נבחרת הכדורגל הישראלית.

במסלול

אות ספורט דמוקרטי

בנימין (ג'ינג'י) רבינוביץ, רץ מכבי תל־אביב ונבחרת ישראל, יעדר תקופה ארוכה ממגרשי הכדורגל. בני, שחש לאחרונה כאבים בברכו, המשיך לשחק. אולם לאחר שנפגע שוב ברגלו, במשחק השבת האחרונה, הושמה הרגל בגבס ורופאו פסק כי במשך כמה חדשים ייאסר עליו לשחק . . . **אות הספורט** של פסטיבאל הנוער הדמוקרטי, שיתקיים השנה במוסקבה, יעטר רבים מ־חברי המשלחת הישראלית לפסטיבאל. ההי־שגים הנדרשים במבחני אות הספורט של הפסטיבאל (ריצת 100 מטר — 11 שניות, 50 מטר שחיה חופשית — 53 שניות) שוים להישגים הנדרשים בישראל.

תדריך

מאורעות אלה מתוך, מאורעות הספורט של השבוע הבא, עשויים לענין את חובב הספורט:

● **מכבי פתח־תקוה — הפועל פתח־תקוה** (פתח־תקוה, מגרש מכבי; שבת; 2.30) — יהיה משחק הכדורגל ה מרכזי של השבוע, שיקבע את הדירוג למקום השלישי והרביעי בטבלת הליגה ה־לאומית. הסכויים הם לטובת מכבי, שניצח בסבוב הראשון את הפועל בתוצאה 2:1.

● **בית"ר תל־אביב — מכבי תל־אביב** (יפו, באסה; שבת; 2.45) — יהיה דרבי תל־אביבי שתוצאותיו בלתי־צפויות, למרות שש הדרגות המבדילות בין שתי הקבוצות בטבלת הליגה. בסיבוב ה־ראשון הדבירה אמנם מכבי את בית"ר בתוצאה של 4:0, אולם מכבי של היום אינה אותה קבוצה של התחלת משחקי הליגה.

● **מכבי תל־אביב — הפועל משמר העמק** (תל־אביב, מגרש מכבי; יום ו'; 20.30) — הוא משחק הכדורסל המרכזי שיתקיים השבוע בליגה א'. האורחים ממשמר העמק לא יזכו למנוחה, יתחרו ל־מחרת היום על אותו מגרש נגד מכבי דרום.

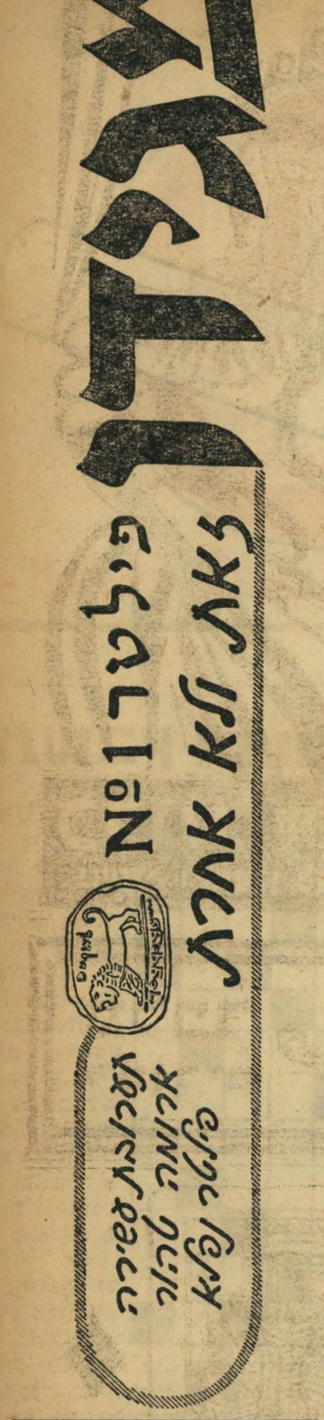

20.000
מיל מתחת למים
ענן קירק דוגלאס —
ג'מס מייסון —
פאול לוקאס —
פטר לורה
השבוע ובשבוע הבא
בקולנוע
„מגדלור"
תל־אביב